

Sygn. akt VIII C 666/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 sierpnia 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Małgorzata Sosińska-Halbina

Protokolant: stażysta Julita Pietrasiak

po rozpoznaniu w dniu 26 lipca 2023 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

umarza postępowanie w zakresie kwoty 3.610,06 zł (trzy tysiące sześćset dziesięć złotych sześć groszy);

zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 407,92 zł (czterysta siedem złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze);

zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.117 zł (jeden tysiąc sto siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 666/22

UZASADNIENIE

W dniu 25 października 2022 roku powód - A. K., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wytoczył przeciwko (...) S.A. V. (...) w W. powództwo o zapłatę kwoty 3.610,06 zł tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 lipca 2021 roku do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wyjaśnił, że w dniu 8 lutego 2022 roku wystąpił z powództwem przeciwko pozwanemu o zasądzenie na jego rzecz części odszkodowania w związku ze zdarzeniem drogowym z dnia 12 maja 2021 roku, w wyniku którego uszkodzony został samochód marki A. (...) o nr rej. (...). Sąd uwzględnił powództwo w całości i zasądził 10.100 zł tytułem częściowego odszkodowania. Zgodnie z opinią biegłego, powołanego we wskazanej sprawie, koszty naprawy przedmiotowego pojazdu wynoszą 28.711,32 zł. Na etapie przedsądowym pozwany wypłacił kwotę 15.001,26 zł tytułem odszkodowania, zaś łącznie pozwany wypłacił z tytułu przedmiotowej szkody kwotę 25.101,26 zł. W konsekwencji przedmiotowym powództwem powód dochodzi należnej różnicy pomiędzy kwotą wypłaconego odszkodowania, a kwotą odszkodowania należnego
– 3.610,06 zł.

(pozew k. 4-5v.)

W dniu 21 listopada 2022 roku Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz k. 27)

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wniósł sprzeciw zaskarżając go w całości.

W sprzeciwie pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik pozwanego wskazał, że powód w dniu 19 października 2022 roku wezwał pozwanego do wypłaty dodatkowego odszkodowania w kwocie 3.610,06 zł. W odpowiedzi pozwany decyzją z dnia 21 października 2022 roku uznał roszczenie powoda w całości i wypłacił dodatkowe odszkodowanie, łącznie przyznając z tego tytułu kwotę 28.711,32 zł tytułem szkody częściowej, zgodnie z wyliczeniem biegłego sądowego.

(sprzeciw k. 38-38v.)

Pismem z dnia 25 stycznia 2023 roku (UP) pełnomocnik powoda cofnął powództwo w zakresie należności głównej, co do kwoty 3.610,06 zł wraz ze zrzeczeniem się roszczenia, podtrzymując powództwo w pozostałym zakresie tj. co do odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od kwoty 3.610,06 zł od dnia 25 lipca 2021 roku do dnia zapłaty, tj. do dnia 28 października 2022 roku.

W dalszym toku postępowania stanowiska stron nie uległy już zmianie.

(pismo procesowe pełnom. powoda k. 47-47v., protokół rozprawy k. 62-62v.)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 maja 2021 roku doszło do zdarzenia drogowego, w którym uszkodzony został należący do R. R. samochód marki A. (...) o nr rej. (...). Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym Zakładzie (...). Szkoda została zgłoszona pozwanemu tego samego dnia i zarejestrowana w dniu 18 maja 2021 roku pod numerem (...). Pozwany uznał odpowiedzialność za przedmiotową szkodę przyznając poszkodowanej łączną kwotę odszkodowania w wysokości 15.001,26 zł brutto.

(okoliczności bezsporne)

W dniu 1 września 2021 roku R. R. (2) zawarła z A. K. umowę cesji, na podstawie której przelała na jego rzecz przysługującą jej wierzytelność względem pozwanego w związku ze szkodą z dnia 12 maja 2021 roku w pojeździe marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

(umowa przelewu wierzytelności k.12-12v., okoliczności bezsporne)

A. K. w dniu 8 lutego 2022 roku wniósł do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi przeciwko pozwanemu pozew o zapłatę kwoty 10.100 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 25 lipca 2021 roku do dnia zapłaty tytułem części odszkodowania za przedmiotowe zdarzenie. Postępowanie toczyło się pod sygnaturą akt I C 343/22. W toku postępowania, powołany w sprawie biegły sądowy G. P., określił uzasadniony koszt naprawy pojazdu A. (...) na kwotę 28.711,32 zł brutto.

Wyrokiem z dnia 13 września 2022 roku, wydanym w powyższej sprawie, Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.100 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 25 lipca 2021 roku do dnia zapłaty tytułem części odszkodowania. O odsetkach ustawowych za opóźnianie Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych wskazując, że z ustalonego stanu faktycznego wynika, że szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 12 maja 2021 roku. Wobec powyższego, uwzględniając 30-dniowy termin na uiszczenie należności oraz żądanie pozwu, Sąd orzekł w tym przedmiocie zgodnie z żądaniem pozwu.

Przedmiotowy wyrok uprawomocnił się niezaskarżony.

(okolicości bezsporne, nadto: pozew k. 5-6v, opinia biegłego k. 47-49, wyrok wraz z uzasadnieniem k. 65-69 w załączonych aktach sprawy o sygn. I C 343/22)

W dniu 19 października 2022 roku powód doręczył pozwanemu wezwanie do zapłaty brakującej kwoty 3.610,06 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 25 lipca 2021 roku do dnia zapłaty tytułem dalszego odszkodowania za uszkodzenie pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) UK, w związku z kolizją z dnia 12 maja 2021 roku, zakreślając termin na wykonie powyższego na trzy dni od dnia doręczenia wezwania.

(wezwanie k. 9, wezwanie wraz z potwierdzeniem doręczenia k. 10-11)

W odpowiedzi na powyższe wezwanie, decyzją z dnia 21 października 2022 roku, doręczoną powodowi w dniu 27 października 2022 roku, pozwany przyznał dodatkowe odszkodowanie w wysokości 3.610,06 zł za uszkodzony pojazd A. (...) o nr rej. (...), zaznaczając, że dopłata wynika z wyceny biegłego sądowego, wydanej w toku postępowania toczącego się przed Sądem Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi o sygn. akt I C 343/22.

Pozwany przyznał kwotę wpłacił na rachunek powoda w dniu 28 października 2022 roku.

(decyzja k. 39-39v., k. 48-48v., potwierdzenie transakcji k. 40, kserokopia koperty k. 49, wydruk ze strony operatora pocztowego k. 50-50v.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwość nie była kwestionowana przez strony.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c., pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku.

Po wniesieniu pozwu, a przed rozpoczęciem rozprawy w przedmiotowej sprawie, powód w piśmie procesowym z dnia 25 stycznia 2023 roku (UP) cofnął częściowo powództwo w zakresie należności głównej, tj. kwoty 3.610,06 zł, ze zrzeczeniem się roszczenia wobec tego, że pozwany w dniu 28 października 2022 roku wypłacił na rzecz powoda wskazaną kwotę.

Uznając, że częściowe cofnięcie powództwa nie jest sprzeczne z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierza również do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.), na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. i art. 203 § 1 k.p.c., Sąd umorzył postępowanie w sprawie w części, w której nastąpiło cofnięcie, orzekając jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

W pozostałym zakresie, to jest co do odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 3.610,06 zł od dnia 25 lipca 2021 roku do dnia zapłaty, tj. do dnia 28 października 2022 roku, powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie znajdowały zastosowanie zasady odpowiedzialności samoistnego posiadacza mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody statutowane w przepisie art. 436 k.c., oraz – w związku z objęciem odpowiedzialności posiadacza pojazdu obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej – przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym

i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zwanej dalej ustawą. W kwestii zakresu szkody i odszkodowania obowiązują reguły wyrażone w przepisach ogólnych księgi III Kodeksu cywilnego, tj. przepisy art. 361 § 2 k.c. oraz art. 363 k.c. Zastosowanie w przedmiotowej sprawie znajdują także przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące ubezpieczeń majątkowych.

W myśl przepisu art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których

odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zaś zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy, zakład ubezpieczeń zobowiązany jest do wypłaty odszkodowania z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń (art. 19 ust. 1 ustawy, art. 822 § 4 k.c.), przy czym zgodnie z treścią art. 14 ust 1 wskazanej ustawy zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. W przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca

się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego. W terminie, o którym mowa w ust. 1, zakład ubezpieczeń zawiadamia na piśmie uprawnionego o przyczynach niemożności zaspokojenia jego roszczeń w całości lub w części, jak również o przypuszczalnym terminie zajęcia ostatecznego stanowiska względem roszczeń uprawnionego, a także wypłaca bezsporną część odszkodowania (ust 2).

W przedmiotowej sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia komunikacyjnego z dnia 12 maja 2021 roku w wyniku, którego uszkodzony został samochód marki A. (...) jak i odpowiedzialność w tym zakresie pozwanego zakładu ubezpieczeń. Kwestią bezsporną było również to, że pozwany przed wytoczeniem niniejszego powództwa wypłacił łącznie kwotę 25.101,26 zł tytułem odszkodowania za uszkodzenie przedmiotowego pojazdu.

Poza sporem pozostawało również to, że powód wezwał pozwanego do zapłaty dalszej kwoty 3.610,06 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 lipca 2021 roku do dnia zapłaty (wynikającej z opinii biegłego wydanej w sprawie I C 343/22) w dniu 19 października 2022 roku.

Wprawdzie, w odpowiedzi na powyższe wezwanie, decyzją z dnia 21 października 2022 roku, doręczoną jednak powodowi w dniu 27 października 2022 roku, pozwany przyznał dodatkowe odszkodowanie w wysokości 3.610,06 zł, zaznaczając, że dopłata wynika z wyceny biegłego sądowego, wydanej w toku postępowania toczącego się przed Sądem Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi o sygn. akt I C 343/22, nie mniej sama wypłata świadczenia nastąpiła dopiero w dniu 28 października 2022 roku, a zatem już po wytoczeniu powództwa w dniu 25 października 2022 roku.

Wobec wypłaty dochodzonego odszkodowania, powód cofnął powództwo co do należności głównej, jednakże podtrzymał swoje roszczenie w zakresie ustawowych odsetek za opóźnienie.

Wskazać należy, że termin wymagalności świadczeń przysługujących poszkodowanemu od zakładu ubezpieczeń z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów określa przytoczony wyżej przepis art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Niespełnienie świadczenia w tym terminie powoduje po stronie dłużnika konsekwencje przewidziane w art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie (§ 2 art. 481 k.c.).

W niniejszej sprawie szkoda została zgłoszona ubezpieczycielowi w dniu 12 maja 2021 roku, w konsekwencji termin na wypłatę świadczenia upływał już w dniu 12 czerwca 2021 roku, co analogicznie przyjął Sąd orzekający w sprawie I C 343/22. Skoro jednak powód dochodził przedmiotowym powództwem odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 25 czerwca 2021 roku do dnia zapłaty, Sąd orzekający w sprawie był powyższym związany. W konsekwencji zasądził

odsetki od kwoty 3.610,06 zł od dnia 25 lipca 2021 roku do dnia zapłaty tj. do dnia 28 października 2022 roku, które wyrażały się kwotą 407,92 zł (por. m.in. wyrok SA w Warszawie z 11.06.2021 r., VI ACa 101/20, LEX nr 3240356, wyrok SA w Lublinie z 20.05.2020 r., I ACa 89/20, LEX nr 3044489)

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 407,92 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od kwoty 3.610,06 zł od dnia 25 lipca 2021 roku do dnia 28 października 2022 roku orzekając jak w pkt 2 sentencji wyroku.

O obowiązku zwrotu kosztów procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik sprawy na podstawie art. 98 k.p.c. – w myśl zasady odpowiedzialności stron za wynik procesu.

Wskazać należy, że według stanowiska zarówno doktryny jak i judykatury, umorzenie postępowania stawia stronę powodową w roli strony przegrywającej spór, jeśli cofnęła pozew, zrzekając się niezaspokojonego roszczenia, albo jeśli cofnięcie pozwu nastąpiło wskutek niewywołanej przez strony zmiany stanu faktycznego, która doprowadziła do bezprzedmiotowości roszczenia. Judykatura zajmuje odmienne stanowisko jedynie w sytuacji, gdy przyczyną cofnięcia pozwu było spełnienie świadczenia przez pozwanego po wytoczeniu powództwa.

W niniejszej sprawie nie sposób uznać, że powodowi nie należy się zwrot kosztów procesu, które w rzeczywistości poniósł, bowiem powód występując na drogę postępowania sądowego był zasadnie przekonany o słuszności swego żądania, pozwany nie uiszczył bowiem w określonym mu terminie brakującej części odszkodowania. Uiszczenie tegoż, po określonym terminie i wytoczeniu powództwa, dodatkowo w pełni uzasadnia zasadność roszczenia pozwu.

Powód wygrał proces w całości, pozwany uregulował roszczenie główne objęte niniejszym pozwem dopiero po wytoczeniu powództwa, a zatem powodowi należy się od pozwanego zwrot niezbędnych kosztów poniesionych w celu dochodzenia jego praw, do których niewątpliwie należy zaliczyć m.in. wynagrodzenie pełnomocnika będącego adwokatem (art. 98 § 3 k.p.c.). Na koszty procesu poniesione przez powoda w przedmiotowej sprawie złożyły się: 200 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 900 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika powoda z tytułu zastępstwa procesowego w sprawie - § 2 pkt 3 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 z późn. zm. oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.